

УДК 339.561

Virt M. Ya.,

virt_m@ukr.net, ORCID ID: 0009-0005-7094-4554,

к.е.н., докторант кафедри економіки, Львівський торговельно-економічний університет, м. Львів

КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ МЕХАНІЗМУ ФУНКЦІОНУВАННЯ ВНУТРІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ

Анотація. У статті розглядаються механізми та інструменти державної політики, спрямовані на забезпечення ефективного функціонування та розвитку внутрішньої торгівлі країни. Метою дослідження є обґрунтування методологічних та прикладних положень щодо концептуалізації механізму функціонування внутрішньої торгівлі. Вивчення еволюції поглядів на внутрішню торгівлю дозволило узагальнити теоретичні та методологічні основи механізму функціонування внутрішньої торгівлі у забезпеченні ефективного соціально-економічного розвитку країни. Зокрема, в рамках класичної економічної теорії внутрішня торгівля розумілася як об'єктивний результат поглиблення суспільного поділу праці та спеціалізації виробництва, що створює умови для ефективного функціонування національної економіки; її розвиток зумовлений наявністю свободи конкуренції, гарантованих прав приватної власності, процесами нагромадження капіталу, зростанням продуктивності праці та динамікою суспільних потреб, що підтримуються мінімально необхідною біржовою інфраструктурою. Регуляторний механізм побудований навколо саморегулювальної дії ринкових цін, принципу «невидимої руки» вільної конкуренції та координації виробництва та споживання, де гроші розглядаються виключно як технічний інструмент обігу. Роль держави обмежується забезпеченням інституційних та правових умов, захистом власності та безпеки, а також створенням передумов для розвитку економічної свободи. Натомість, неокласична економічна теорія розглядала внутрішню торгівлю як результат індивідуального вибору та дії закону граничної корисності, який визначає пропорції попиту, пропозиції та цін; розвиток внутрішньої торгівлі можливий за умов досконалої конкуренції, економічної свободи та раціональної поведінки суб'єктів, причому ключовими факторами є індивідуальні потреби, оцінка корисності товарів, наявність ресурсів та організаційно-інституційні передумови. Регуляторний інструментарій базується на ринкових механізмах координації попиту та пропозиції, рівноважних цінах та моделі загальної рівноваги, що забезпечує ефективний розподіл ресурсів, тоді як державне втручання обмежується створенням інституційних умов, регулюванням природних монополій та виправленням ринкових збоїв. Роль внутрішньої торгівлі полягає у забезпеченні оптимального використання національних ресурсів, формуванні збалансованих цінових пропорцій та підвищенні добробуту суспільства. Цей економічний дискурс забезпечив основу для концептуалізації механізму функціонування та регулювання внутрішньої торгівлі, обґрунтувавши постулат про те, що суб'єкти механізму повинні спиратися на пріоритет саморегулювання ринку, тоді як держава забезпечує інституційні умови для його ефективності. На основі результатів теоретико-методологічного узагальнення функціонування внутрішньої торгівлі та її державного регулювання встановлено, що концептуальний механізм функціонування внутрішньої торгівлі у забезпеченні ефективного соціально-економічного розвитку в Україні являє собою цілісну систему економічних, правових, організаційних, інституційних, інфраструктурних та соціальних інструментів і методів. За допомогою цих інструментів і методів регулюються та координуються торговельні процеси, формуються конкурентні умови, задовольняються потреби споживачів, підвищується підприємницька активність та інвестиційна привабливість торговельного сектору, що зрештою сприяє сталому розвитку національної економіки.

Ключові слова: торгівля, внутрішня торгівля, товарний обіг, механізм функціонування, державне регулювання.

Virt M. Ya.,

virt_m@ukr.net, ORCID ID: 0009-0005-7094-4554,

Ph.D, Doctoral student of the Department of Economics, Lviv University of Trade and Economics, Lviv

CONCEPTUALIZATION OF THE MECHANISM OF DOMESTIC TRADE FUNCTIONING

Abstract. The article examines the mechanisms and instruments of state policy aimed at ensuring the effective functioning and development of the country's domestic trade. The purpose of the study is to substantiate the methodological and applied provisions for conceptualizing the mechanism of domestic trade functioning. The study of the evolution of perspectives on domestic trade has made it possible to generalize the theoretical and methodological foundations of the mechanism of domestic trade functioning in ensuring the effective socio-economic development of the

country. In particular, within the framework of classical economic theory, domestic trade was understood as an objective result of the deepening of social division of labor and production specialization, which creates conditions for the efficient functioning of the national economy; its development is driven by the presence of freedom of competition, guaranteed private property rights, processes of capital accumulation, growth in labor productivity, and dynamics of social needs, supported by a minimally necessary exchange infrastructure. The regulatory mechanism is built around the self-regulatory action of market prices, the principle of the “invisible hand” free competition, and the coordination of production and consumption, where money is regarded solely as a technical instrument of circulation. The role of the state is limited to ensuring institutional and legal conditions, protecting property and security, and creating prerequisites for the development of economic freedom. In turn, neoclassical economic theory viewed domestic trade as the result of individual choices and the operation of the law of marginal utility, which determines demand, supply, and price proportions; the development of domestic trade is possible under conditions of perfect competition, economic freedom, and rational behavior of actors, with key factors including individual needs, assessment of the utility of goods, availability of resources, and organizational-institutional prerequisites. The regulatory toolkit is based on market mechanisms of coordinating supply and demand, equilibrium prices, and the general equilibrium model, ensuring efficient allocation of resources, while state intervention is limited to creating institutional conditions, regulating natural monopolies, and correcting market failures. The role of domestic trade lies in ensuring optimal use of national resources, forming balanced price proportions, and enhancing societal welfare. This economic discourse provided the basis for conceptualizing the mechanism of domestic trade functioning and regulation, substantiating the postulate that the actors of the mechanism should rely on the priority of market self-regulation while the state ensures the institutional conditions for its efficiency. Based on the results of the theoretical and methodological generalization of domestic trade and its state regulation, it has been established that the conceptual mechanism of domestic trade functioning in ensuring effective socio-economic development in Ukraine is an integrated system of economic, legal, organizational, institutional, infrastructural, and social instruments and methods. Through these instruments and methods, trade processes are regulated and coordinated, competitive conditions are formed, consumer needs are met, entrepreneurial activity and the investment attractiveness of the trade sector are enhanced, ultimately contributing to the sustainable development of the national economy.

Key words: trade, domestic trade, commodity circulation, functioning mechanism, state regulation.

JEL Classification: F10, F11, F12, L81

DOI: <https://doi.org/10.32782/2522-1205-2025-83-17>

Постановка проблеми. Внутрішня торгівля виконує низку критично важливих системних функцій, необхідних для належного розвитку соціально-економічних процесів у країні. До них належать координація взаємозв'язків між різними секторами та видами економічної діяльності, обмін та розподіл результатів праці, формування ринкової рівноваги, створення доданої вартості, ціноутворення, а також забезпечення потреб населення у товарах, послугах, робочих місцях та доходах. Відповідно, будь-які дисбаланси або перебої в функціонуванні створюють перешкоди для економічного та соціального розвитку. З огляду на це функціонування внутрішньої торгівлі потребує постійного моніторингу з боку відповідних органів державного управління, а діяльність сектору має здійснюватися на засадах стабільного механізму функціонування, що забезпечує ефективний соціально-економічний розвиток країни.

Формування та реалізація механізму функціонування внутрішньої торгівлі в Україні є надзвичайно актуальним завданням, оскільки ця сфера є ключовим елементом національної економіки, що забезпечує переміщення товарів і послуг між виробниками та споживачами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика регулювання внутрішньої торгівлі досліджується від часу становлення державних і ринкових інститутів та зберігає актуальність

у сучасних наукових студіях. Внутрішня торгівля виконує ключові функції в національній економіці, що зумовлює необхідність державного контролю й регуляторного впливу, а також формування відповідної методичної основи для їх ефективної реалізації.

Наукові дискусії зосереджені навколо визначення оптимальної глибини державного втручання у функціонування внутрішнього ринку та торговельних відносин. Від органів державної влади очікується здійснення моніторингу й стимулювання розвитку внутрішньої торгівлі, запобігання дисбалансам ринкової системи країни.

У працях учених, серед яких В. Апопій, М. Беляєва, Т. Борисова, В. Борщевський, Т. Васильців, Н. Власова, І. Копич, П. Куцик, Р. Лупак, А. Стельмашук, О. Степичева, М. Флейчук, С. Хрупович, М. Чорна та інші дослідники, підкреслюється необхідність реалізації цілеспрямованої державної політики розвитку внутрішньої торгівлі. Вона має ґрунтуватися на чітко окреслених механізмах і широкому інструментарії, що дозволяє комплексно охопити питання регулювання ринкового середовища. У сучасних умовах важливим завданням є розробка базових механізмів державної політики та визначення їхніх типових характеристик, які можуть слугувати орієнтирами для формування ефективних напрямів розвитку внутрішньої торгівлі.

Постановка завдання. Метою статті є обґрунтування методико-прикладних положень концептуалізації механізму функціонування внутрішньої торгівлі.

Виклад основного матеріалу дослідження. У класичній та неокласичній економічних теоріях внутрішня торгівля та принципи її функціонування розглядалися з різних підходів, проте водночас існували й суттєві спільні положення. До них належать: внутрішня торгівля як невід’ємна складова економічної системи (як класики, так і неокласики визнавали, що вона забезпечує обіг товарів, створює умови для ефективного функціонування виробництва та задоволення потреб споживачів; внутрішня торгівля виступає посередником між виробником і споживачем, забезпечуючи цілісність ринку); пріоритет ринкових механізмів у розвитку торгівлі (обидві теорії виходили з того, що ефективне функціонування внутрішньої торгівлі ґрунтується на вільній конкуренції та ринковому саморегулюванні, при цьому надмірне державне втручання може спричинити викривлення, тоді як “сила попиту та пропозиції” формує оптимальні ціни, обсяги продажу та структуру асортименту); взаємозв’язок торгівлі з економічним зростанням (обидві школи вбачали в торгівлі рушійну силу розвитку: вона стимулює виробництво, створює нові робочі місця, сприяє розширенню ринку та підвищенню добробуту населення; класики робили акцент на виробництві, а неокласики – на споживчій корисності, проте обидві школи погоджувалися, що без ефективної внутрішньої торгівлі неможливий стійкий соціально-економічний розвиток).

Разом із тим, існували специфічні аспекти сприйняття, умов функціонування та розвитку, а також методів і механізмів регулювання внутрішньої торгівлі у класиків та неокласиків. Зокрема, представники класичної економічної теорії (А. Сміт, Д. Рікардо, Ж.-Б. Сей, Дж. Ст. Мілль) приділяли значну увагу ролі внутрішньої торгівлі в економічному розвитку. Так, А. Сміт у праці “Дослідження про природу і причини багатства народів” зазначав, що “споживання є єдиною метою та метрикою виробництва; інтереси виробника слід враховувати лише настільки, наскільки це сприяє інтересам споживача”, підкреслюючи, що внутрішня торгівля має функціонувати передусім задля задоволення потреб суспільства. Водночас у часи становлення ринку та низької конкуренції питання задоволення споживчих інтересів мало переважну вагу порівняно з протекціоністською політикою на користь національного виробника.

Ж.-Б. Сей у “Трактаті політичної економії” наголошував: “Продукти оплачуються продуктами; лише через обмін кожен отримує можливість задовольнити свої потреби”. Цей принцип, відомий як “закон Сея”, обґрунтовує необхідність торгівлі як механізму обігу вироблених благ і вільного функціонування внутрішнього ринку без надмірного втручання. Відтак підкреслюється значення розвитку торговельно-посередницької ланки як предмета наукового дискурсу та державного регулювання.

Д. Рікардо у роботі “Начала політичної економії та оподаткування” доходить висновку, що “найвища ефективність досягається тоді, коли товари вільно рухаються туди, де вони мають найбільшу цінність”, акцентуючи на тому, що вільна внутрішня торгівля забезпечує раціональний розподіл ресурсів у межах країни.

Усі наведені положення відображають основний принцип класичної економічної школи: внутрішня торгівля має бути вільною, конкурентною та мінімально регульованою державою, оскільки саме за таких умов вона максимально сприяє економічному зростанню. Цей висновок є принципово важливим для розуміння концептуальних засад організації системи державного регулювання внутрішньої торгівлі.

Щодо представників неокласичної школи (У. Джевонс, К. Менгер, Л. Вальрас, пізніше А. Маршалл), вони зосереджували увагу на саморегуляції ринку та мінімальному державному втручанні, що логічно, враховуючи процес насичення ринків товарів і послуг і поступовий розвиток національних економічних комплексів. Водночас науково-аналітичний супровід економічних процесів дедалі підкреслював важливість моніторингу та коригування системи державного регулювання для забезпечення стабільності та структурно-інституційного розвитку внутрішнього ринку.

У. Ст. Джевонс досліджував аспекти граничної корисності та насичення внутрішнього ринку, звертаючи увагу на взаємозв’язок функціонування ринку з соціально-економічною стабілізацією й розвитком. Він зазначав: “...Однією з найважливіших аксіом є те, що зі збільшенням кількості будь-якого товару його корисність зменшується”, вказуючи на потенційні фактори дестабілізації внутрішнього ринку, які потребують ефективного механізму державного управління.

К. Менгер розглядав грошово-кредитні та фінансові аспекти функціонування внутрішнього ринку, підкреслюючи: “...Гроші не є винаходом держави, а є продуктом законодавчого акту; для їх існування навіть санкція політичної влади не є необхідною”. Це свідчить про необхідність інтеграції фінансових та монетарних відносин у механізм ефективного функціонування внутрішньої торгівлі. Менгер також розглядав торгівлю як результат спонтанного порядку, що виникає стихійно, а не через державне втручання.

Л. Вальрас, продовжуючи дослідження фінансово-економічних аспектів розвитку внутрішнього ринку, акцентував увагу на функції обміну, зазначаючи: “...Обмін за умов вільної конкуренції є операцією, у якій усі сторони отримують максимальне задоволення, але за умови існування єдиної ціни”. Це підкреслює, що внутрішній ринок опосередковує не лише товарно-грошові, а й господарсько-економічні відносини, що дозволяє уточнювати інструментарій державної політики для реалізації потенціалу внутрішньої торгівлі.

А. Маршалл аналізував різноманітні аспекти регулювання внутрішнього ринку та роль індивідуальних і колективних суб’єктів у забезпеченні

стабільності та стійкості ринку, зазначаючи: "...Економісти розглядають індивідів насамперед як членів соціального організму, коли життя суспільства є чимось більшим, ніж проста сума життів його окремих членів, і дедалі більше зростає роль колективних дій на благо суспільства". Це підкреслює актуальність врахування всіх прямих

і опосередкованих учасників внутрішньої торгівлі, а також їхніх інтересів і мотивів поведінки економічних агентів.

Рис. 1. Теоретико-методологічні засади механізму функціонування внутрішньої торгівлі у забезпеченні ефективного соціально-економічного розвитку країни: класичний та неокласичний аспекти

Джерело: авторська розробка

Більше того, такі наукові дискурси спонукали А. Маршалла до роздумів над проблематикою розвитку інфраструктури внутрішньої торгівлі. Він підкреслював, що ефективне функціонування внутрішньої торгівлі потребує належного інфраструктурного забезпечення та певного рівня державного регулювання.

Якщо підсумувати погляди найбільш впливових представників неокласичної економічної школи щодо регулювання внутрішньої торгівлі, то вони зводяться до наступного: внутрішня торгівля здебільшого саморегулюється, роль держави є мінімальною і полягає переважно в захисті правил гри; сектор торгівлі забезпечує врівноваження попиту та пропозиції, при цьому державна функція контролю обмежується природними монополіями; водночас дедалі більшої значимості набувають колективні дії та роль держави у розвитку інфраструктури та забезпеченні чесної конкуренції.

На підставі наведених принципів можливо узагальнити теоретико-методологічні засади механізму функціонування внутрішньої торгівлі у забезпеченні ефективного соціально-економічного розвитку країни, як це подано на рис. 1.

Водночас сучасні умови та специфіка функціонування внутрішньої торгівлі в Україні визначають необхідність узагальнення сучасного бачення концепційно-змістових положень і характеристик механізму її функціонування. Так, В. Апопій, один із класиків вітчизняної наукової думки у сфері торгівлі та товарного обігу, розглядав відповідний механізм як систему з організаційною складовою, представленою підсистемами, підприємствами, організаціями та об'єднаннями, а також ресурсною базою, що охоплює товарно-матеріальні, трудові та фінансові засоби. Усі ці компоненти взаємодіють між собою та функціонально спрямовані на реалізацію соціально-економічних функцій торгівлі, що становить першу системну ознаку. Другою ознакою є інтегрованість та багатогранність внутрішніх зв'язків між елементами системи, що формуються через господарські, коопераційні та інтеграційні відносини. Третя ознака полягає в інтегративності: торгівля як соціально-економічна система поєднує різноманітні складові, утворюючи цілісну структуру, при цьому властивості системи не зводяться лише до властивостей окремих елементів, що свідчить про наявність синергетичного ефекту.

Четверта ознака характеризує внутрішню торгівлю як динамічну еволюційну систему. Її розвиток відбувається відповідно до законів еволюції, поєднуючи протилежні стани – детермінованість та стабільність, нестійкість і рівновагу, циклічність і хаотичність. Ці процеси формують синергічність системи та забезпечують її здатність до самоорганізації. Останньою ключовою ознакою є цілісність: усі елементи, підсистеми та інституційні складові торгівлі функціонують у взаємозв'язку та взаємозалежності, утворюючи єдину систему, орієнтовану на досягнення спільної кінцевої мети.

Висновки і перспективи подальших досліджень у даному напрямі. Дослідження еволюції поглядів на внутрішню торгівлю дозволило

узагальнити теоретико-методологічне підґрунтя механізму її функціонування у забезпеченні ефективного соціально-економічного розвитку країни. У межах класичної економічної теорії внутрішня торгівля розглядається як об'єктивний наслідок поглиблення суспільного поділу праці та виробничої спеціалізації, що створює передумови для ефективного функціонування національного господарства. Її розвиток визначається свободою конкуренції, гарантованими правами приватної власності, процесами нагромадження капіталу, підвищенням продуктивності праці та динамікою суспільних потреб за підтримки мінімально необхідної інфраструктури обміну. Регуляторний механізм базується на саморегулятивній дії ринкових цін, принципі “невидимої руки”, вільній конкуренції та узгодженні виробництва зі споживанням, де гроші виступають виключно технічним інструментом обігу. Роль держави обмежується забезпеченням інституційно-правових умов, захистом власності та безпеки, а також створенням передумов для розвитку господарської свободи.

Неокласична економічна теорія трактує внутрішню торгівлю як результат індивідуальних виборів і дії закону граничної корисності, що визначає попит, пропозицію та цінові пропорції. Її розвиток можливий за умов досконалої конкуренції, економічної свободи та раціональної поведінки суб'єктів, при цьому ключовими факторами є індивідуальні потреби, оцінка корисності благ, доступність ресурсів та організаційно-інституційні передумови. Інструментарій регулювання ґрунтується на ринкових механізмах узгодження попиту та пропозиції, рівноважних цінах та моделі загальної рівноваги, що забезпечує ефективний розподіл ресурсів, тоді як державне втручання обмежується створенням інституційних умов, регулюванням природних монополій та усуненням ринкових дисбалансів. Роль внутрішньої торгівлі полягає у забезпеченні оптимального використання національних ресурсів, формуванні рівноважних цінових пропорцій і підвищенні добробуту суспільства.

Цей економічний дискурс став підґрунтям для формування концепції механізму функціонування та регулювання внутрішньої торгівлі, закріплюючи постулат про те, що суб'єкти механізму мають спиратися на пріоритет саморегуляції ринку при одночасному забезпеченні державою інституційних умов його ефективності.

Перспективи подальших досліджень у цій сфері стосуються обґрунтування обсягів та джерел формування ресурсного забезпечення реалізації інструментарію стимулювання збільшення обсягів й ефективізації функціонування внутрішньої торгівлі країни.

ЛІТЕРАТУРА

1. Стельмашук А. М. Державне регулювання економіки : навч. посіб. Тернопіль : ТАНГ, 2000. 315 с.
2. Система регулювання внутрішньої торгівлі України : монографія / за ред. В. Апопії, І. Копича. Київ : Академвидав, 2012. 424 с.

3. Внутрішня торгівля України : монографія / за заг. ред. А. А. Мазаракі. Київ : КНТЕУ, 2016. 864 с.
4. Борщевський В. В. Механізми детінізації послуг у сфері оптової та роздрібної торгівлі. *Регіональна економіка*. 2021. № 2(100). С. 178-185.
5. Васильців Т. Г., Лупак Р. Л. Стратегічні орієнтири політики імпортозаміщення в Україні: регіональні особливості та аспекти економічної безпеки. *Економіка України*. 2019. № 7-8 (692-693). С. 16-32.
6. Власова Н. О., Чорна М. В., Беляєва М. В. Економічний механізм регулювання підприємницької діяльності в роздрібній торгівлі : монографія. Харків : ХДУХТ, 2013. 157 с.
7. Мельничук Л. В., Мартиненко М. О., Вінник І. В. Стратегічні напрями державного регулювання торговельної діяльності в Україні. *Економічний простір*. 2020. № 163. С. 46-50.
8. Беляєва М. В. Економічний механізм регулювання підприємницької діяльності в торгівлі : автореф. дис. ... канд. екон. наук. Харків : ХДУХТ, 2010. 22 с.
9. Степичева О. Неопротекціоністські заходи в глобальній торгівлі: тенденції та виклики для світової економіки. *Економіка та суспільство*. 2023. № 58. URL: <https://www.economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3322>.
10. Борисова Т., Хрупович С. Глобальна конкуренція: роль та місце у системі маркетингового середовища. *Галицький економічний вісник*. 2021. Т. 68. № 1. С. 159-165.
11. Мацьків Р. Т., Топольницька Т. Б. Інфраструктура ринків: підходи до класифікації. *Ефективна економіка*. 2018. № 3. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6187>.
12. Васильців Т. Г., Флейчук М. І., Лупак Р. Л. Пріоритети і засоби державної політики забезпечення економічної безпеки розвитку внутрішнього ринку в Україні. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету. Економічні науки*. 2017. Вип. 53. С. 10-19.

REFERENCES

1. Stelmashchuk, A. M. (2000), *Derzhavne rehulivannia ekonomiky : navch. posib.*, TANH, Ternopil, 315 s.
2. Systema rehulivannia vnutrishnoi torhivli Ukrainy : monohrafiia / za red. V. Apopiia, I. Kopycha (2012), Akademydav, Kyiv, 424 s.

3. Vnutrishnia torhivlia Ukrainy : monohrafiia / za zah. red. A. A. Mazaraki (2016), KNTEU, Kyiv, 864 s.
4. Borshchevskiy, V. V. (2021), *Mekhanizmy detinizatsii posluh u sferi optovoi ta rozdribnoi torhivli, Rehionalna ekonomika*, № 2(100), s. 178-185.
5. Vasylytsiv, T. H. and Lupak, R. L. (2019), *Stratehichni oriientyry polityky importozamishchennia v Ukraini: rehionalni osoblyvosti ta aspekty ekonomichnoi bezpeky, Ekonomika Ukrainy*, № 7-8 (692-693), s. 16-32.
6. Vlasova, N. O., Chorna, M. V. and Bieliaieva, M. V. (2013), *Ekonomichnyi mekhanizm rehulivannia pidpriemnytskoi diialnosti v rozdribnii torhivli : monohrafiia*, KhDUKhT, Kharkiv, 157 s.
7. Melnichuk, L. V., Martynenko, M. O. and Vinnyk, I. V. (2020), *Stratehichni napriami derzhavnogo rehulivannia torhovelnioi diialnosti v Ukraini, Ekonomichniy prostir*, № 163, s. 46-50.
8. Bieliaieva, M. V. (2010), *Ekonomichnyi mekhanizm rehulivannia pidpriemnytskoi diialnosti v torhivli : avtoref. dys. ... kand. ekon. nauk*, KhDUKhT, Kharkiv, 22 s.
9. Stepichieva O. (2023), *Neoproteksionistski zakhody v hlobalnii torhivli: tendentsii ta vyklyky dla svitovoi ekonomiky, Ekonomika ta suspilstvo*, № 58, available at: <https://www.economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3322>.
10. Borysova T. and Khrupovych S. (2021), *Hlobalna konkurentsia: rol ta mistse u systemi marketynhovoho seredovyscha, Halytskyi ekonomichniy visnyk*, T. 68, № 1, s. 159-165.
11. Matskiy, R. T. and Topolnytska, T. B. (2018), *Infrastruktura rynkiv: pidkhody do klasyfikatsii, Efektyvna ekonomika*, № 3, available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6187>.
12. Vasylytsiv, T. H., Fleichuk, M. I. and Lupak, R. L. (2017), *Priorytety i zasoby derzhavnoi polityky zabezpechennia ekonomichnoi bezpeky rozvytku vnutrishnoho rynku v Ukraini, Visnyk Lvivskoho torhovelno-ekonomichnoho universytetu. Ekonomichni nauky*, vyp. 53, s. 10-19.

Стаття надійшла до редакції 12 липня 2025 року